ఆరాధించండి. అలా ఆరాధించగా, ఆరాధించగా భగవద్గీతను అధ్యయనం చేయాలనిపిస్తుంది. గీతలో చెప్పినట్లు జీవించాలనిపిస్తుంది, నారాయణుడిని ఆరాధించాలని పిస్తుంది, ఆయనలో ఐక్యం అవ్వాలనిపిస్తుంది. ఇవన్నీ జ్ఞానంలో భాగాలే. ఎక్కడో మోక్షం దాకా వెళ్ళనక్కరలేదు. మీరు భగవంతుడి యొక్క వైభవాన్ని బుద్ధితో గ్రహించి, మీ హృదయంలో ధ్యానం చేస్తూఉంటే అప్పుడు వచ్చే ఆనందాన్ని, సుఖాన్ని మీరు తట్టుకోలేరు. ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా! నీ పాదాలను పట్టుకొంటే కదా ఈ మాయలో నుండి బయటపడేది, నీ పాదాలను ఆశ్రయిస్తే కదా అజ్ఞానంలో నుండి బయట పడేది. నీ పాద ద్వయం చాలు మాకు అదే సంపద, అదే మాకు భాగ్యం.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 20-02-06, గణపవరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మీరు ఏ దేవతను ఆరాధించినా కృష్ణుడినికాని, శివుడినికాని, రాముడినికాని, సాయిబాబానుకాని ఎవరిని ఆరాధిస్తున్నప్పటికీ మీరు సబ్జక్టు బాగా వినాలి, సబ్జక్టు బాగా అర్థం చేసుకోవాలి. శివపురాణంలో శివుడు చాలా ఎక్కువవాడని, విష్ణుపురాణంలో విష్ణువు చాలా ఎక్కువవాడని ఇలా ఏ పురాణం వ్రాసినప్పుడు ఆ పురాణానికి సంబంధించిన దేవతకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇచ్చి వ్రాసారు అంటే ఇందులో ఒకరు ఎక్కువ, ఒకరు తక్కువ అని కాదు. ఉన్నది ఒక్కటే వస్తువు. దానినే కొంతమంది విష్ణువు అని, కొంతమంది శివుడని, కొంతమంది సాయిరామ్ అని అంటున్నారు. ఎవరి అభిరుచినిబట్టివారు పిలుస్తున్నారు. ఆ రూపాన్ని ధ్యానించటం వలన, ఆ నామాన్ని స్మరించటం వలన మనస్సు యొక్క చాపల్యం తగ్గుతుంది, మనోనిగ్రహం వస్తుంది. సత్పురుషులతో సహవాసం చేస్తే సుఖపడతాము. సత్పురుషులు కానివారితో సహవాసం చేయటం వలన అశాంతి మిగులుతుంది, దుఃఖం మిగులుతుంది. మనకు దాహం వేస్తే మంచినీళ్ళు తాగగలం, ఆకలి వేస్తే అన్నం తినగలం. దాహం లేకపోతే నీళ్ళు తాగలేము, ఆకలి లేకపోతే అన్నం తినలేము. అలాగే మోక్షం పొందాలి అనే కాంక్ష ముముక్షత్వం లోపలనుండి రాకపోతే మోక్షం కోసం మనం ప్రయత్నం చేయలేము. మనం తిరిగి ఈ ప్రకృతిలోనికి రాకుండా ఉండాలంటే, అసత్యంలో నుండి బయటపడాలంటే మనకు భగవంతుడి మీద భక్తి కలగాలి, ప్రేమ కలగాలి. మనకు మంచి స్నేహితులు దొరకాలి, మంచి పరిసరాలు దొరకాలి, మంచి గురువు దొరకాలి. మనకు పూర్వపుణ్యం లేకపోతే ఇన్ని అవకాశాలు రావు. మన తెలివితేటల వలన ఏమీ జరుగదు. మనం ఏ పనిచేసినా

దుఃఖంగా చెయ్యకూడదు, సంతోషంగా చెయ్యాలి. కొంతమంది పనిచేస్తారు కాని ఏడుపు ముఖాలతో చేస్తారు, అలాకాదు, మీరు చేసేపని ఇష్టంగా ప్రీతిగా చెయ్యండి. మీరు పని చేసే పద్ధతిలోనే మీకు భగవంతుడి దయ కలగాలి. మీరు ఏదో గుళ్ళు కడుతున్నారు పది మందికి ఉపకారం చేస్తున్నారు, మంచిదే కాని వీటిఅన్నింటికంటే మనలను మనం బాగు చేసుకోవటం ముఖ్యం. మీరు బాగుపడాలి, మీరు శాంతిగా ఉండాలి, మీరు జ్ఞానాన్ని సంపాదించుకోవాలి. మీ శాంతిని కొంతమందికి పంచిపెట్టాలి, అంతేగాని మీకు నిగ్రహం లేకుండా, మీరు మోక్షం కోసం ప్రయత్నం చేయకుండా అక్కడ ఏదో చేసాము, ఇక్కడ ఏదో చేసాము అంటే అవన్నీ రెండో పక్షం. మీరు బాగుపడటం ముఖ్యం. మీరు కుళ్ళిపోయాక ఏవో మంచి పనులు చేసినా ప్రయోజనం లేదు. అసలు సబ్జక్టు మీకు తెలియాలి. సబ్జక్టు అంటే ఎందుకు ఇష్టం ఉండటం లేదు అంటే దీనికి మెదడుకు కొంతపని చెప్పాలి, సొంత ఆలోచన ఉండాలి. కాని మనం సోమరితనానికి అలవాటుపడిపోయాము. సబ్జక్టు అర్థం చేసుకోకుండా మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. మేము కూడా సబ్జక్టు చెప్పేటప్పుడు భగవంతుడు ఎలా చెపితే అలా ప్రెజెంట్ చెయ్యాలికాని మిమ్మల్ని ఆకర్షించే మాటలు, ఉద్రేకపరిచే మాటలు చెప్పకూడదు. మీరు బాగుపడాలి, మీకు బుద్ధిసూక్ష్మత కలగాలి, మీకు భగవంతుడి యందు భక్తి కలగాలి, మీకు భగవదనుభవం కలగాలి అనే ఉద్దేశ్యంతో మేము చెప్పాలి కాని మీ చేత చప్పట్లు కొట్టించుకోవటానికి మేము చెప్పకూడదు. మీరు లోపల అశాంతిగా ఉంటే మీ చప్పట్లు మాకు ఎందుకు? మేము చెప్పేది మీకు ఎంతవరకు అర్థమవుతోందో అది కూడా మేము చూసుకోవాలి. మేము చెప్పేది మీకు అర్థంకాకపోతే ఆ పొరపాటు మాదేకాని మీది కాదు. లోకంలో ఏమీ లేదు, అంతా మీ మనస్సులోనే ఉంది. మీ మనస్సును జాగ్రత్తగా నియమించుకోకపోతే మీ బాహ్యపరిస్థితులు బాగా ఉన్నా మీకు శాంతి రాదు. మీ శాంతికి, అశాంతికి కూడా మనస్సే కారణం. మీ మనస్సును బాగు చేసుకోవాలి. మీ మనస్సును బాగుచేసుకోవటం, మీకు పని కింద కనబడకపోతే అంతకంటే ముఖ్యమైన పని మీకు ఈ లోకంలో ఏమి ఉంది. ఈ శరీరం చనిపోయాక మీ కూడా మనస్సు వస్తుంది. మీరు సంపాదించిన ఆస్తులుగాని, మీరు కట్టించిన బిల్డింగులు కాని, మీ బంధువులు కాని ఎవరూ మరణానంతరం మీకూడా రారు. మరణానంతరం మనకూడా వచ్చే జీవుడిని మనం పట్టించుకోవటం లేదు, ఇది దురదృష్టం. మనకు పూర్వపుణ్యం లేదు. సబ్జక్టు చెప్పేవారు తగ్గిపోతున్నారు. మీరు రమణకేంద్రంలో రోజూ పూజలు పెట్టేయండి. ఎందుకు కష్టపడి

దేశం అంతా తిరుగుతారు. ఇక్కడ పూజలు చేయించుకొన్నవారికి కోరికలు నెరవేరతాయి అనికూడా చెపుతూ ఉండండి. జనం అంతా ఇక్కడికే వచ్చేస్తారు. ఈ పూజలు, జపాలు వదిలేసి మీరు ఎందుకు కష్టపడి సబ్జక్టు చెప్పటం అని ఈ మధ్య నన్ను అడిగారు. నాకు దేవుడు ముఖ్యం కాదు, నాకు మనిషి ముఖ్యం అని చెప్పాను. కనిపిస్తున్న మనిషి మీదే నాకు ప్రేమలేనప్పడు, ఆప్యాయత లేనప్పడు ఎక్కడో కనిపించని దేవుడి మీద నాకు ప్రేమ ఉంది అని ఎవరైనా చెపితే అటువంటి మాటలు నమ్మటానికి వీలులేదు అని స్వామీజీ చెప్పారు.

పూజ, జపం కూడా ఇంద్రియనిగ్రహానికి, మనోనిగ్రహానికి మన పెద్దలు ఏర్పాటు చేసారు. మీకు కోరికలు నెరవేరాలంటే దానికోసం పెద్ద ప్రయత్నం ఏమీ చేయనక్కరలేదు. మీ పని మీరు శ్రద్ధగా చేసుకొంటూ భగవంతుడి పాదాలను విడిచిపెట్టకుండా ఉంటే మీకు ఎప్పడు ఏ కోరికలు నెరవేరాలో అప్పడు అవి సహజంగానే నెరవేరతాయి. అది ఈశ్వరుడు చూసుకొంటాడు. నువ్వు చేసేపని యోగంగా చెయ్యి. దండలో మీకు పైకి పుష్పాలు కనిపిస్తూ ఉంటాయి. లోపల ఉన్న దారం కనబడదు, కాని దారం సపోర్టుగా ఉంది. అలాగే అందరి హృదయాలలో భగవంతుడు ఉన్నాడు. మనకు శరీరాలు కనిపిస్తున్నాయి మనస్సు తెలుస్తోంది. దండలో ఉన్న దారం మనకు ఎలా కనబడటం లేదో అలాగ అందరి హృదయాలలో ఆధారంగా ఉన్న నారాయణుడు మనకు తెలియటంలేదు. ఎదుటి మనిషి యొక్క రూపాన్ని ప్రక్కనపెట్టి, వాడి గుణాన్ని ప్రక్కన పెట్టి మీరు చేసిన పనిని లోపల ఉన్న నారాయణుడికి సమర్పిస్తూ ఉంటే ఆయన దయ మనకు కలుగుతుంది. అప్పడు ఆయన స్వరూపాన్ని మనకు ఇస్తాడు, అదే మోక్షం. మీరు ఏపని చేసినా శాంతిగా చేయండి, ఆందోళనగా చేయవద్దు. మీరు ఇతరులకు ఏదైనా ఉపకారం చేసినా అశాంతిగా చేస్తే, గుర్తింపులకోసం చేస్తే మీకు జ్ఞానం రాదు, వారు సుఖపడరు. మనం ఎవరికైనా పది రూపాయలు ఇస్తే లేక ఏదైనా ఉపకారం చేస్తే వారికంటే మనం గొప్పవారము అనే భావన వచ్చేస్తుంది. అంటే అసలు పని ఎలా చెయ్యాలో మనకు తెలియదని గుర్తు. మీరు సాధన చేస్తున్నారా అని ప్రతివాడు అడుగుతాడు. అసలు సాధన ఎందుకు చేయాలో కూడా అడిగేవాడికి తెలియదు. మనం ఏదైతే నేను, నేను అంటున్నామో ఆ నేనే సాధన చేస్తుంది. మనం సాధన చేసి తొలగించుకోవలసింది కూడా ఆ నేనునే. మనం సాధన చేసి దేనిని తొలగించుకోవాలో కూడా మరిచిపోయాము. బాహ్యంగా మీరు లోకంలో మంచి పనులు చేసి, దేనినైతే తొలగించుకోవాలో దానిని

పెంచుకొంటూ ఉంటే మీకు పుణ్యం వస్తుంది కాని చిత్తశుద్ధి రాదు, ఇలా కోటిజన్మలు ఎత్తినా మీకు జ్ఞానం రాదు. మనం ఏదైతే నేనే నేను అంటున్నామో దానిని ఊరేగించకూడదు. సాధనపేరుమీద దానిని పోగొట్టుకోవటం మానేసి దానిని పెంచుకొంటూ ఉంటే అది సాధనా?

నీ హృదయంలో ఉన్న బ్రహ్మం సత్యం. ఆ బ్రహ్మమునే ఒకడు దేహం అనుకొంటున్నాడు, ఒకడు మనస్సు అనుకొంటున్నాడు, ఒకడు బుద్ధి అనుకొంటున్నాడు, ఒకడు డబ్బు అనుకొంటున్నాడు. ఇవిఅన్నీ ఆ బ్రహ్మంనందు కల్పించుకొంటున్నావు అంతే. ఇవన్నీ లేవు కాని నీవు కల్పించుకొంటున్నావు. ఇది ఎప్పడు తెలుస్తుంది అంటే బ్రహ్మంను తెలుసుకొన్నాక ఇదంతా అసత్యం అని నీకు తెలుస్తుంది. అందరి హృదయాలలో భగవంతుడు సమానంగా ఉన్నాడు, ఒక్కడుగా ఉన్నాడు. మరి ఒకరి మీద నీకు ఇష్టం వస్తోంది, ఒకరి మీద అయిష్టం వస్తోంది అంటే లోపల అంతర్యామిగా ఉన్న నారాయణుడిని నువ్వు చూడలేకపోతున్నావు. పైపైన చూస్తున్నావు కాని లోపలకు వెళ్ళలేకపోతున్నావు. రాగద్వేషములను పెంచుకొంటున్నావు. ఇలా ఉన్నంత కాలం శవాలను మోయటం తప్పదు. ఇలాగ ఎంతకాలం, ఎన్ని శవాలను మోస్తావు. కృష్ణుడు గీతలో ఏమని చెప్పాడు అంటే మీరు సాధన బాగా చేసుకొంటూ ఉంటే, మీరు నారాయణుడి పాదాలను విడిచిపెట్టకుండా ఉంటే మరల మీకు ఎటువంటి కుటుంబాలలో శరీరాన్ని ఇస్తే మీకు అనుకూలపరిస్థితులు వస్తాయో, ఎటువంటి కుటుంబాలలో జన్మ ఇస్తే మీకు అజ్ఞానం నశిస్తుందో అటువంటి కుటుంబాన్ని మీకు నేను ప్రసాదిస్తాను అని పరమాత్మ చెప్పాడు. అంటే మనం చేసింది ఊరికే పోదు. మన ఇంట్లో వారికి కూడా మన డ్యూటీ మనం చేయాలి, మన ధర్మం మనం నిర్వర్తించవచ్చు కాని ఎక్కువ మమకారం పెట్టుకోకూడదు. ఎక్కువ మమకారం పెట్టుకొంటే మనస్సులో దోషం పెరిగిపోతుంది, మనం పాడైపోతాము. మమకారం లేకుండా పనిచేసాము అనుకోండి మనం శాంతిగా ఉంటాము, సుఖంగా ఉంటాము, ఈశ్వరుని దయకు పాత్రులవుతాము. ఇక్కడ పని అయిపోతుంది, మనకు శాంతి కలుగుతుంది. కొంతమందికి చిన్న సంఘటనలు జరిగినా వాడికి ఏదో ఉపద్రవం వచ్చినట్లుగా ఉంటుంది. అందులో ఏమీ లేదు అని వాడికి తెలియటం లేదు. నీకు అనుకూలమైన సంఘటనలు జరిగినా, ప్రతికూలమైన సంఘటనలు జరిగినా శాంతిని కాపాడుకొంటూ ఉంటే నీవు ఈశ్వరుడి దయకు పాత్రుడవుతావు. మనకు పూర్వపుణ్యం లేకపోతే అసలు భగవంతుడి యందు భక్తి కూడా మనకు కలుగదు, మంచి గ్రంథం చదవాలని, మంచిని శ్రవణం చేయాలనే సంస్కారం కూడా మనకు రాదు. మీ

బంధువులుగాని, స్నేహితులుగాని, విరోధులుగాని లేకపోతే బాహ్యంగావచ్చే భూకంపాలు గాని, గాలివానలుగాని వీటిఅన్నింటికంటే నీ దుఃఖానికి, అశాంతికి నీ మనస్సే కారణం, వీటిఅన్నింటిని నీ లోపలఉన్న జీవుడే కల్పిస్తున్నాడు అన్న సంగతి నీకు తెలియటం లేదు. ఇది నీకు బోధపడితే ఇప్పడే ఇక్కడే నీవు వైకుంఠాన్ని అందుకొంటావు.

మనుషులు రకరకాలుగా ఉంటారు. కొంతమంది రజోగుణంతో ఉంటారు, కొంతమంది తమోగుణంతో ఉంటారు, కొంతమంది సత్వగుణంతో ఉంటారు. కొంతమంది మంచిపనులు చేస్తూ ఉంటారు, కొంతమంది చెడ్డపనులు చేస్తూ ఉంటారు. ఏదో వాళ్ళ సంస్కారాన్ని బట్టి అలా చేస్తూ ఉంటారు, వారి గోల నీకు ఎందుకు? వారి హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్న నేను, నీకు కనిపించటం లేదా అంటున్నాడు పరమాత్మ. భ్రాంతి అనేది, భ్రమ అనేది లోపలే ఉంది. అది అంత తేలికగా పోదు. గురువుఅనుగ్రహం లేకుండా, సజ్జన సాంగత్యం లేకుండా, శాస్త్రసహాయం లేకుండా లోపలఉన్న భ్రాంతి పోదు. జ్ఞాని విషయాలలో కూడా బ్రహ్మమునే చూస్తాడు. అందుచేత వాడికి ఆకర్షణ లేదు. అంతా తానే. అంతా తానే అయిన వాడికి ఇంక కోరిక ఏమిటి? మనకు కోరిక ఉంటే ఆ పని అవుతుంది, కోరిక లేకపోతే పని అవ్వదేమో అనుకొంటాము. నీ దేహప్రారబ్ధంలో ఉన్నప్పడు కోరికతో సంబంధం లేకుండా, మన సంకల్పంతో సంబంధం లేకుండా ఎప్పడు ఎలా అవ్వాలో ఆపని అయిపోతుంది. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నీవు కృత్రిమంగా ఉండవద్దు, సహజంగా ఉండు. నీ కోరికలు కూడా సహజంగా నెరవేరతాయి. మాకు ఏమీ లేదు అని చెప్పటానికి కొంతమంది సిగ్గుపడతారు. దానికి ఏమీ సిగ్గుపడవలసిన అవసరం లేదు. వెయ్యికోట్లు ఉన్నది అసత్యమే, నాకు ఏమీలేదు అనుకోవటం అసత్యమే. ఇది ఎంత అసత్యమో అది కూడా అంతే అసత్యం. ఇవన్నీ బ్రహ్మంనందు ఆరోపింపబడుతున్నాయి. విషయాలమీద నీ మనస్సును నిలబెట్టవద్దు, ఆత్మయందు నీ మనస్సును నిలబెట్టు. నీకు విషయాల మీద ఆసక్తి వద్దు, పరమాత్మ మీద ఆసక్తి పెట్టుకో. గాలి కూడా నాకు గురువే అన్నాడు దత్తాత్రేయుడు. ఎందుచేతనంటే గాలి అలా ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది, దానికి ఏమీ ఆసక్తి ఉండదు. ఆసక్తి లేకుండా ఎలా జీవించాలో గాలిని చూసి నేర్చుకొన్నాను అన్నాడు. భూమికి ఉన్నంత ఓర్పు దేనికి ఉండదు. మనం భూమి మీద ఉమ్ములు వేస్తాము, అన్నీ విసర్జిస్తాము. కాని భూమి చాలా సహనంగా ఉంటుంది. సహనంగా ఎలా ఉండాలో, ఓర్పుగా ఎలా ఉండాలో భూమి నాకు నేర్పింది అందుచేత భూమి కూడా నాకు గురువే అంటాడు.

మనకు వినయం లేదు, సహనం లేదు అందుచేత అజ్ఞానం పెరిగిపోతోంది. నీరు ఏవిధంగా అయితే పల్లంలో నిలబడుతుందో అలాగ సహనం ఉన్నచోట, వినయం ఉన్నచోట జ్ఞానం నిలబడుతుంది. వినయమే సంపద. వినయం ఉన్న వాడికి దేహాభిమానం తగ్గుతుంది. మేము అడవిలో తపస్సు చేసుకొంటున్నాము, రాక్షసులు మమ్మల్ని బాధపెడుతున్నారు. రాక్షస సంహారం కోసం నీ సహాయం అవసరం అని విశ్వామిత్రుడు వచ్చి దశరథ మహారాజును అర్థిస్తాడు. మీరు మా ఇంటికి రావటం, నా సహాయం అడగటం ఇంతకంటే నాకు భాగ్యం ఏముంది అంటాడు దశరథుడు. ఇప్పుడు మీ ఇంటికి ఎవరైనా సహాయం కోసం వస్తే మీరు ఏమనుకొంటారు అంటే వాడు తక్కువవాడు, నేను గొప్పవాడిని అనుకొంటారు. దశరథ మహారాజు ఏమన్నాడు అంటే మీరు నా సహాయం అడుగుతున్నారు అంటే అది నా పూర్వ పుణ్యం అన్నాడు. అలా మనలో అనేవాడు ఎవడైనా ఉన్నాడా? స్నేహాలు మంచివి కాకపోతే మనం కూడా కైకలాగ అయిపోతాము. రాముడికి పట్టాభిషేకం చేస్తారనే వార్త వినగానే కైక చాలా సంతోషించింది, కాని మంధర దాని బుర్రను పాడుచేసేసింది. కైకకు లోపల రజోగుణం ఉంది, ఆ రజోగుణాన్ని మంధర పైకి లాగింది. మన నిదానంలో మనం లేకపోతే సహవాసదోషం వలన కైక ఎలా పొరపాటు చేసిందో మనం కూడా అలాగే అవుతాము. మనకు అసూయ ఉంది అనుకోండి, అసహనం ఉంది అనుకోండి. వాటిని తగ్గించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాము అనుకోండి. లోపల కొంచెం ఉంది అనుకోండి, చెడు స్నేహితులు ఏమి చేస్తారు అంటే దానిని పొయ్యిలో పెట్టి ఊదినట్లు ఊదుతారు. అసూయను పెంచేస్తారు, అసహనం పెంచేస్తారు, మనలను పతనం చేస్తారు, వారు పతనమవుతారు. జ్ఞానికి అసూయ, అసహనం వంటివి బీజరూపంలో కూడా ఉండవు. అందుచేత చెడ్డ వాళ్ళు వచ్చి జ్ఞానిని ఏమీ చేయలేరు. మనం అజ్ఞానంలో నుండి బయట పడాలి అనుకొంటున్నాము, జ్ఞానాన్ని సంపాదించాలి అనుకొంటున్నాము. అటు ఇటు కాకుండా ఉన్నాము కాబట్టి బహు జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అజ్ఞాని ఎలా ఉన్నా ఫరవాలేదు. అసలు నేర్చుకోవాలనే బుద్ధి వాడికి లేదు. జ్ఞానికి ఏమీ ఇబ్బంది లేదు, వాడు కొండలా ఉంటాడు. కొండను గాలి ఏమి చేస్తుంది.

మీకు బాగుపడాలనే తలంపు వచ్చాక బాగుపడటానికి ప్రయత్నం చేస్తారు కాని అసలు బాగుపడాలనే తలంపు లేనప్పుడు ఇంక ప్రయత్నం ఏముంది. ఆ బాగుపడాలనే తలంపు రావటానికే పూర్వపుణ్యం ఉండాలి, పూర్వజన్మలలో సత్కర్మచేసి ఉండాలి, అది కూడా

నిష్కామంగా చేసి ఉండాలి. గురువు అనుగ్రహం ఉండాలి. ఇన్ని కలిసి వస్తేకదా బ్రహ్మజ్ఞానం సంపాదించాలనే జిజ్ఞాస నీకు కలిగేది. మీకు బాగుపడాలనే కాంక్ష ఉన్నప్పుడు కదా గురువు చెపితే ప్రయోజనం. సర్వసాధారణంగా మనం ఏమనుకొంటాము అంటే మాకు అయిదు ఎకరాలు పొలం ఉంది, బ్యాంకులో లక్ష రూపాయలు ఉన్నాయి, మాకు ఏమీ లోటు లేదు అనుకొంటాము కాని భగవంతుడు ఉన్నాడు నాకు ఆయనే దిక్కు, నాకు ఏమీ లోటు లేదు అని మనం అనుకోము, దీనికి మన పాడుబుద్ధి కారణం. ఈశ్వరుడు చెప్పిన మాటలను చెవులతో వినండి, చెవుల దగ్గర మీ మనస్సు ఉండాలి. మీరు విన్న మాటలను మననం చేసుకోండి. మీకు వెంటనే ఆత్మజ్ఞానం కలుగకపోయినా ఈ ప్రక్రియలో మీరు చాలా దోషాల నుండి, బలహీనతల నుండి బయటకు వచ్చేస్తారు. ఈమధ్య పాలకొల్లు నుండి ఒకరు నా దగ్గరకు వచ్చారు. ఆయన ఏమి అన్నారు అంటే నేను తొందరగా చనిపోవాలని అనుకోవటం లేదు, ఎక్కువకాలం జీవించాలని అనుకోవటం లేదు. నా ఆయుర్ధాయం ఎంత ఉంటే అంత కాలం నా వలన ఎవరికీ అపకారం జరగకూడదు, జరిగితే ఉపకారం జరగాలి. నేను మంచిపనులు చేసేటట్లు అనుగ్రహించండి నాన్నగారు సరిపోతుంది అంతేగాని నా ఆయుర్ధాయం పెంచమని అడగటానికి మీ దగ్గరకు రాలేదు అన్నారు. అపూర్వం, ఎంత అందంగా ఉందో చూడండి. సత్కర్మ చేసిన వాడికి, మంచి తలంపులు వచ్చే వాడికి, హెచ్చు తగ్గులు లేకుండా జీవించేవాడికి దుర్గతి లేదు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. మీకు భోగం వలన ఆనందం రావచ్చు, యోగం వలన కూడా ఆనందం వస్తుంది. భోగం వలన వచ్చే ఆనందాలన్నీ జన్మలను పెంచేస్తాయి. భోగానందం వలన నీవు శవాలను మోస్తూ ఉండవలసిందే. యోగానందం జన్మలను ఆపుచేస్తుంది, ఇంక ఇదే కడసారి జన్మ, నేను ప్రారబ్దాన్ని అనుభవిస్తున్నాను అనుకొనేవాడు కూడా పత్తా లేకుండా పోతాడు, అదీ యోగానందం. నీవు జిజ్ఞాస పెంచుకో, జ్ఞానాన్ని సంపాదించుకో. జ్ఞానసముపార్జన ప్రక్రియలోనే పునర్జన్మను తీసుకొనివచ్చే బలహీనతలు అన్నీ కాలిపోతాయి. అట్టిది జ్ఞానం. జ్ఞానంతో సమానమైన వస్తువే లేదని నేను చెపుతూ ఉంటే దానికి మించిన వస్తువు ఉందని నువ్వు మటుకు ఎలా అనుకొంటావు. ఎదుటి మనుషులలో ఉన్న గుణాలను చూడకండి, అందరిలో ఉన్న నారాయణుడిని చూడండి. ఎదుటివారిలో ఉన్న గుణాలను చూస్తూ ఉంటే అవి మీకు అంటుకొంటాయి.

నువ్వు ఎవరికీ చెడ్డ కోరకు. ఈ జీవకోటి అంతా క్షేమంగా ఉండాలని కోరుకో.

నువ్వు చెయ్యగలిగితే మంచి చెయ్యి, లేకపోతే ఊరక ఉండు. అన్ని భూతాలకు హితవే చెయ్యి, అహితవు చెయ్యకు. ఎవడైనా నీకు అహితవు చేస్తే నువ్వు మరల అహితము చెయ్యకు, వాడికి హితవే చెయ్యి. ఎందుచేతనంటే వాడిపని వాడు మాననప్పుడు నీ పని నువ్వెందుకు మానాలి. హితవు చెయ్యటం నీకు ఇష్టం ఉన్నా, లేకపోయినా భగవంతుడు చెపుతున్నాడు కాబట్టి చెయ్యి. ఎవడైతే ఈ సృష్టికి కర్తో, ఎక్కడ నుండి అయితే ఈ జీవకోటి వస్తోందో మరల ఎక్కడ అయితే ఈ జీవకోటి లయమవుతోందో వాడు చెప్పిన బోధ భగవద్గీత. ఇది మహాగ్రంథము, వేదసారము. బ్రహ్మానందం ఎటువంటిది అంటే మన శరీరానికి మరణం వచ్చి శరీరం మన నుండి విడిపోతున్నా మనం ఆ ఆనందంలో నుండి జారిపోము. సునామి వచ్చి ఈ లోకాన్ని ఈడ్చుకొని పోతున్నా నీ ఆనందానికి భంగం ఉండదు, అట్టిది బ్రహ్మానందం. ఈ దేహం నిజం కాదని, ఇంద్రియాలు నిజంకాదని, నీచేత చూడబడుతున్న ఈ పంచ భూతాలు నిజంకాదని నీకు బ్రహ్మానందంలో ఎరుకలోనికి వస్తుంది. అప్పుడు ఈ లోకం కనిపిస్తే ఏమిటి? కనిపించకపోతే ఏమిటి? దేహం ఉంటే ఏమిటి? ఊడిపోతే ఏమిటి? అది ఏదో కారణం వలన వచ్చే ఆనందం కాదు, కల్పించుకొన్న ఆనందం కాదు. అటువంటి బ్రహ్మానందం ఎవరికి దొరుకుతుంది అని ప్రశ్నించి ఆయనే సమాధానం చెపుతున్నాడు. ఋషి మాత్రుడికే దొరుకుతుంది అన్నాడు. ఋషి అంటే ఎవడు సత్యసాక్షాత్కారం పొందినవాడు. మేము చాలా పుణ్యాలు చేసాము, మేము పుణ్యాత్ములం అని కొంతమంది అనుకొంటారు, వారికి కూడా బ్రహ్మానందం దొరకదు. ఈ పుణ్యాలు, పాపాలు మొత్తం అన్నీ నశిస్తేకదా బ్రహ్మానందం దొరికేది. మేము చాలా మంచి పనులు చేస్తాము అని కొంతమందికి గర్వం ఉంటుంది. ఆ చెప్పేవాడు కూడా పత్తా లేకుండా పోతేగాని, వాడు వేరుతో సహా నశిస్తేగాని నీకు బ్రహ్మానందం దొరకదు. సబ్జక్టు చెప్పటం దగ్గరకు వచ్చేటప్పటికి ఇంక మొహమాటం లేదు. మన కంటిలో ఏదైనా దోషం ఉంటే బయట ఉన్న వస్తువు సరిగా కనబడదు. మనస్సులో మమకారం ఉంటే శాస్త్రాన్ని ఉన్నది ఉన్నట్లుగా అర్థం చేసుకోలేము. మమకారం కూడా గుడ్డితనమే అది మనస్సుకు గుడ్డితనం. మమకారం ఉంటే ఈశ్వరుడు చెప్పిన మాటలలో ఉన్న సౌందర్యం కూడా మీకు కనబడదు. భవిష్యత్‌లో మనకు ఏదైనా నీచ జన్మలు వచ్చే యోగం ఉంటే భగవంతుడు చెప్పిన మాటలను మనం పట్టించుకోము. భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అనే స్థిరనిశ్చయం విషయంలో సంశయం పెట్టుకోవద్దు. కాలులో ముల్లు ఎటువంటిదో మనస్సుకు సంశయం అటువంటిది. సంశయం

ఉన్నవారు అభివృద్ధిలోనికి రాలేరు. కొంతమందికి మాటలో బేలన్స్ ఉంటుంది, ఆలోచనలో బేలన్స్ ఉంటుంది. ఏ పని చెయ్యాలి, ఏపని చెయ్యకూడదు అనే విభజన, వివేకం ఉంటుంది, వైరాగ్యం ఉంటుంది. లోకంలో ఉన్న ఆకర్షణలలోనికి వెళ్ళకుండా వైరాగ్యం నిన్ను కాపాడుతుంది. మీ హృదయంలో నారాయణుడు ఉన్నాడు. ఆయనను వదిలేసి బయట పరిస్థితుల మీద ఎంతకాలం ఆధారపడి ఉంటారు. మీ హృదయంలో ఉన్న ఆనందసముద్రాన్ని వదిలేసి బయటవారి మీద ఎంతకాలం ఆధారపడతారు. వారు మర్యాదగా ఉంటే మీరూ మర్యాదగా ఉండండి, అంతేగాని మీ సుఖం కోసం వారి మీద ఆధారపడటం ఏమిటి? ఇలా ఎన్ని జన్మలు ఉంటారు, ఎన్ని శవాలను మోస్తారు. యోగం అంటే మన ఇంద్రియాలు, మన మనస్సు మన స్వాధీనంలో ఉండాలి. వాటిని అదుపులో పెట్టుకొని ఒకవేళ మీకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా గర్వం లేకుండా చూసుకోవాలి. బాహ్యంగా మీరు ఎవరికీ ఏమీ సహాయం చేయలేకపోవచ్చు. వారు బాగుండాలి అని అనుకోవటంలో దారిద్ర్యం ఎందుకు? ఇంట్లో దారిద్ర్యం ఉంటే ఉండనివ్వండి, మనస్సులోమటుకు దారిద్ర్యం వద్దు. మనస్సులో మటుకు ధనవంతులుగానే ఉండండి, అప్పుడు మీరు దైవానుగ్రహానికి పాత్రులవుతారు. స్వార్థపరుడు తన స్వార్థం కోసం ఎంత కష్టపడి పనిచేస్తాడో అలాగ మిమ్మల్ని మీరు బాగుచేసుకోవటానికి అంత కష్టపడితే మీరు బాగుపడతారు. ఒకవేళ నీకు ఏదో కొంత సబ్జక్టు తెలిసినా గురువు సమక్షంలో నాకు తెలుసు, నేను చెప్పగలను అని ఎగిరి పడవద్దు. గురువును ఆశ్రయించి, వారిని సేవించి, వారి బోధను పొంది, వారి అనుగ్రహాన్ని పొంది, నువ్వు జ్ఞానసముపార్జన చెయ్యి, సూర్యుడు ఉదయిస్తేనేగాని చీకటి బయటకు వెళ్ళదు. గురువు అనుగ్రహం లేకుండా మనలో ఉన్న అజ్ఞానం బయటకు పోదు. బాహ్య పరిస్థితులను చూసి వినయం పాడుచేసుకోవద్దు, గర్వాన్ని పెంచుకోవద్దు. గర్వం ఎప్పుడయితే వచ్చిందో ఆ మనిషికి పతనం ప్రారంభమవుతుంది. నా మాటయందు నీకు గౌరవం ఉంటే, నా ఇష్టాన్ని నీ ఇష్టం కింద చేసుకొంటే, నా రూపాన్ని ధ్యానం చేస్తూ ఉంటే, నా నామాన్ని స్మరిస్తూ ఉంటే ఎటువంటి బుద్ధిని ఇస్తే నీకు మోక్షం కలుగుతుందో అటువంటి బుద్ధిని ప్రసాదిస్తాను అంటున్నాడు పరమాత్మ. ఇది భగవంతుడు ఇచ్చిన హామీ, ఆ మాటకు ఇంక తిరుగులేదు. మీరు ఎవరికైనా ఏదైనా ఇచ్చేటప్పుడు కూడా ఆ ఇచ్చే విధానం కూడా ఉపనిషత్‌లలో ప్రతిపాదించబడింది. మీరు ఎవరికైనా మజ్జిగ పోస్తున్నారు అనుకోండి, ఏదో మనం పోసేస్తున్నాము అనుకోవద్దు. వారికి మజ్జిగ ఇస్తున్నాము, వారు తీసుకొంటారో, లేదో

అనే అనుమానంతో, ప్రేమతో, భక్తిగా ఇవ్వండి. అంతేగాని మేము మజ్జిగ ఇస్తున్నాము, మేము ఎక్కువ వారము, వారు తక్కువ వారు అని అటువంటి బేధ బుద్ధిని పెట్టుకోవద్దు. దానివలన మీకు చిత్తశుద్ధి రాదు. మీరు ఇచ్చేటప్పుడు వారు తీసుకొంటారో, లేదో అనే అనుమానంతో ఇవ్వాలి. ఆ తీసుకొనే వాడు అదే మొట్టమొదటి సారి చూస్తున్నంత ప్రేమగా తీసుకోవాలి. ఇచ్చేవారు అలా ఇవ్వాలి, తీసుకొనేవారు ఇలా తీసుకోవాలి. అంటే ఇవన్నీ మనం బాగుపడటానికి, మనకు గర్వం రాకుండా చూడటం కోసం మహర్షులు మనకు బోధించారు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 10-02-06, ఉందుర్రు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

భగవంతుడిని కొంతమంది విష్ణురూపంలో, కొంతమంది శివరూపంలో, కొంతమంది అమ్మ రూపంలో ఆరాధిస్తారు. అమ్మ దయ కూడా అవసరం. పార్వతి పరమేశ్వరులను సమానంగా పూజించాలి ఇందులో ఒకరు ఎక్కువ, ఒకరు తక్కువ అని అనుకోకూడదు. మనం ఇంటి దగ్గర కూడా తల్లితండ్రులను సమానంగా ప్రేమించాలి, గౌరవించాలి. మీ ఇంటికి ఎవరైనా బంధువులు వస్తే చిరాకులేకుండా మీ ఇంట్లో ఏది ఉంటే అది ప్రేమగా, ఇష్టంగా, గౌరవంగా పెట్టండి. పార్వతీ పరమేశ్వరులు చూడటానికి వేరుగా కనిపిస్తారు కాని మూలంలో ఒక్కటే. మీరు శివుడు గురించి ఎక్కువ చెపుతారు, అమ్మ గురించి ఎక్కువ చెప్పరు అని భగవాన్‌తో అంటే నేను శివుడి గురించి ఒక మాట చెపితే అది అమ్మవారికి వర్తిస్తుంది, అమ్మ గురించి ఒక మాట చెపితే అది శివుడికి వర్తిస్తుంది అని భగవాన్ చెప్పారు. వారు ఇద్దరు వేరు కాదు. మీరు బహుజాగ్రత్తగా సాధన చేసుకోవాలి. మరణించే రోజు దగ్గరకు వస్తోంది అని మర్చిపోకూడదు. అజాగ్రత్త, అవినయం పనికిరాదు. జీవితంలో మీకు అవమానాలు జరిగితే అవి మీకు పాఠాలు నేర్పుతాయి, సన్మానాలు జరిగితే అవి మీకు బాధ్యతలు పెంచుతాయి. ఇవి అన్నీ దేహప్రారబ్దమును బట్టి వస్తాయి. తిండి, నిద్ర తగుమాత్రంగా ఉండాలి, అతిగా ఉండకూడదు. పని మాత్రం శ్రద్ధగా చేసుకోవాలి. మనం పని తక్కువగా చేస్తున్నాము, ఎక్కువగా తింటున్నాము, ఎక్కువగా నిద్రపోతున్నాము, ఇది మంచిది కాదు. సమాజానికి మీరు ఏదైనా చేయగలిగితే చేయవచ్చు, చేసేది మాత్రం నిరాడంబరంగా చేయాలి. నిరాడంబరంగా పనిచేస్తే దేవుని అనుగ్రహానికి పాత్రులవుతాము. ప్రతీ శరీరానికి ప్రారబ్దం ఉంటుంది. పూర్వజన్మ కర్మఫలాన్ని బట్టి అదృష్టం, దురదృష్టం వస్తూ